

Kanatlanıyor Sevdam Kentine

— songlkaradağ · 30 Mart 2012

Yalın ayak sözcükler biriktirdim yokluğuna
Sabahına bir avuç güvelenmiş umutla
Ayıptan saymadım sana olan özlemimi
Ki bilsem dağlar yıkılacak sana olan sevdamdan
Yoksul hayallerin aşına katık yaparım yüreğimi
Bir ışık yeter sevdiğim dallarımı yeşertmeye
Yeter gülüm bir lokma aşk meyvelerimi dökmeye...

Sevebilmekte gülüm yeniden sevdayı
Âşık olabilmekte yarınlara
Yareni olsun dilsiz yüreğimin yangını zifirine
Gözlerin düşün gecelerimin matemine
Aydınlık olsun sabahım adın düşünce yâdıma
Esir olmuş yalnızlık türkülerinin zincirini kır
Sazıma düşür namelerini
Her mızrapta coşsun telleri tıpkı ilk günkü gibi...

Sevdiğim...

Aşk zikredince iliklerimde ay göz kırptıyor gönlüme
Susma sevdiğim konuş benimle
Gönlüm geçsin derelerinden
Çağlasın durmadan, azgın sularında aşk getirsin çorak ruhuma
Dilimde nasırlaşan ayrılık ezgilerini al sevdiğim...
Kanat çırpıyor heceler dilimin üzerinde adını anmaya kalksam
Gökyüzünün maviliği yankılanıyor ruhumda
Siyaha bağlıyorum gönlümün yasını
Sızısı dinmiyor gittiğinden beri hayallerimin
Susuzluğuma biriktirdiğim gözyaşlarım kurudu
Kıyılarıma özlem oturdu...

Kurban olduğum...

Kanatlanıyor sevdam kentine
Aynı dilde seviyor aynı dinde ibadet ediyorum aşka

Takvimlerden yırtıyorum ayrılıkları
Aşka adıyorum yarınları...
Bekliyorum ve biliyorum geleceksin
Ve "vazgeçmek mümkün olmayacak..."